

Sveti Francisek Asiski

Kje to: 'Ne vzemite ničesar na pot – niti palice niti torbe, niti kruha in denarja'?'«

Pristopil je brat, ki je slišal ta pogovor, in dejal:

»Zares, oče. Kako neki moremo razumeti te besede zdaj, ko imamo knjige? Petdeset funtov jih imam!«

Frančišek mu je odvrnil:

»Le obleko smete imeti in konopec in hlače, kakor je v pravilih. In če je sila še čevlje. A drugega nočem in ne smem in ne morem dovoliti!«

Kmalu potem je Frančišek odpotoval v Porcijunkulo.

6. »Tisoče bratov si mi poslal in jaz sem premajhen!«

Že je zvedela vsa Italija, da se je povrnil Frančišek. In vsepovsod so ga klicali svetnika, ga obsipali s cvetjem in ga prosili besed in blagoslova. Frančišek je šel proti Porcijunkuli, a bolan je bil in poln žalosti zaradi nereda v vrstah bratov. Opešal je na poti, da si je moral izposoditi osla in sestri nanj, brat Lenart iz Assisija pa je šel peš. Težko je hodil brat Lenart, ves utrujen in onemogel je že bil, pa si je mislil, kako je Frančišku dobro, ko sedi na oslu. In hujše in hujše so postajale te misli, že je bila zavist in ljubosumnost v njih. In dejal si je: »Kako je zdaj vse drugače! Moji starši so bili

plemenitaši in nikoli bi se ne bili tako ponižali, da bi se bili družili s Frančiškovimi starši. Midva, sinova teh dveh družin, sva pa takole!«

Frančišek pa je vse vedel, kaj misli brat Lenart, in je stopil z osla, rekoč:

»Zares, ne spodobi se, da sedim jaz na oslu, ti pa krevsaš poleg mene. Ko sva bila še med svetom, si bil ti bolj imeniten in bolj mogočen kakor jaz.«

Kako se je zavzel Lenart, ko je to zaslišal! Mahoma je klečal sredi ceste pred Frančiškom in ga skesano prosil odpuščanja.

Približala sta se Porcijunkuli.

Frančišek je s pogledom objel vso pokrajino in se spomnil kako veselo se je vedno vračal v ta kraj, ki ga je imel najrajši na svetu. Oljko za oljko je pozdravil, pozdravil je rože in lastovke, pozdravil trave in škrjančke. Trumoma so prihajali bratje, sleherni je hotel biti prvi pri njem, gnetli so se krog njega, iskali njegovih pogledov in rok in mu vzklikali v pozdrav. Frančišku pa je bilo bolešno pri srcu, zakaj vedel je, da niso vsi tistih misli, kakor so bili časih, ko jih je bilo samo dvanajst, in zavzdihnil je v duši:

»Gospod, tisoče bratov si mi poslal in jaz sem premajhen, da bi jih vezal z eno samo mislijo! Stori, kakor je Tvoja volja!«

Vendar so bili vsi iz srca veseli Frančiška, tudi oni, ki so bili učeni. A ko se je pričelo prihodnji

dan zborovanje, je govoril brat Elija v imenu vseh:

»Oče Frančišek, prosimo te, da nas poslušaj in nam ne zameriš besed, ki ti jih bomo razodeli. Glej, radi bi, da bi bil naš red na trdnih temeljih, da bi bil urejen enotno. Zato se nam zdi premalo, da bi imeli za podlago le one tri stavke iz evangelija. Posebno se vedno razvnamo zaradi besed, ki pravijo: 'Ne vzemite ničesar na pot.' Neljubo nam je, da bi nam pomen teh besed onemogočil studije, zakaj, potrebno se nam zdi, da studiramo in znamo tako bolje razlagati krščanske resnice. Zatorej te prosimo, dragi oče, da izpustimo ta stavek iz naših pravil.«

Frančiška je zbadlo. Videl je, da jim on sam ne zadostuje več, da ne slušajo slepo in mu ne zaupajo kakor očetu. Skoraj temne so bile njegove besede, ko je odvrnil:

»Ne gre. Kakor je bilo prej, tako bodi tudi zdaj. Če bi ravnali drugače, bi se pregrešili zoper predpise svetega evangelija. Nočem, ne morem in ne smem govoriti drugače.«

A bratje predstojniki, imenovani ministri, niso bili zadovoljni s Frančiškovim odgovorom. Hoteli so mu dopovedati, da pač hočejo živeti po njegovih navodilih, a je potrebno, da imajo natančne določbe o pravicah in dolžnostih poedinih članov vsega reda. Zato so se zatekli h kardinalu Hugolinu in ga prosili: »Gospod kardinal, naš oče Frančišek je tako nezaupljiv in nas noče razumeti. Hočemo natančnih pravil, kakršne imajo benediktinci, cistercijanci in avguštinci. Ti imajo vse jasno zapisano in vedo, kako jim je živeti.«

Kardinal je hotel govoriti s Frančiškom, a preden je pričel, ga je Frančišek prijel za roko in ga odvedel k bratom in vzkliknil:

»Bratje, ljubi bratje, dejal sem vam bil že, da mi je pokazal Gospod pot preprostosti in ponižnosti in je ta pot za vse brate. In nočem, da bi živeli po pravilih sv. Benedikta ali sv. Avguština ali sv. Bernarda ali koga

drugega. Ker ste tako modri in učeni, vas bo pa Bog uničil in vidim, kako prihajajo satani, rablji Gospodovi in vas bo kaznoval Bog. In hočeš nočeš – morali se boste povrniti vsi skesani na staro pot!«

Bratje so se zgrozili spričo takih besed. Še bolj so se prestrašili, ko so videli Frančiškov obraz, ki je gorel v rdečici, in so videli drhtenje njegovih rok. Kardinalu je bilo hudo. Čeprav je še tako spoštoval Frančiška in ga častil kakor svetnika, vendar je vedel, da imajo ministri tudi prav. Z izbranimi besedami je skušal dopovedati Frančišku, da nam je Bog podaril tudi razum za svojo pot in da ni to nič tako groznega, kar zahtevajo ministri. V dnu srca je vedel, da ne more biti Frančišek nič več vodja reda, ki se je razvijal in so mu pretile nevarnosti od vseh strani. Ni ga hotel popolnoma odstraniti, vendar je bilo treba namestnika, ki bi znal voditi vso to množico po določenih pravilih. Istih misli so bili tudi ministri. Frančišek ni več ugovarjal. Pogledal je zbrane brate, nato se je zazrl v kardinala, sklonil je glavo in prekrizal roke na prsih.

In je padlo ime Petra Cattanija, ki ga je ljubil tudi Frančišek, in je še dejal kardinal: »Brat moj, ni prav, da si ne privoščiš počitka.

nadaljevanje sledi

Frančiškovo mesto Assisi z baziliko Svete Marije Angelske - Porcijunkulo v ospredju. Pri Porcijunkuli je Frančišek spoznal poslanstvo svojega življenja, tu je sprejel svoje prve brate in sestro Klaro, tu je v večeru 3. oktobra 1226 sklenil svoje življenje.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197 KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

VELIKO TRUDA JE BILO VLOŽENEGA v pripravo na velikonočne praznike, zato je bilo praznovanje tudi zares lepo in slovesno. Hvala Bogu, da smo imeli v pomoč misijonarja patra Stanka Rozmana, ki je spovedoval, vodil vse slovesnosti in navdušeno pridigal. Pa še vreme je bilo na cvetno nedeljo in na veliko noč prečudovito, da je bila »katedrala« pred lurško votlino vsa od sonca pozlačena! Bogu hvala! Iskrena hvala pa tudi vsem, ki ste na različne načine sodelovali in pomagali k lepemu občestvenemu praznovanju: pevskemu zboru, pevovodkinji in organistom, zboru ministrantov, članom Pastoralnega in Gospodarskega sveta, Kulturnega odbora, Baragove knjižnice, molitvene skupine, Slomškove šole, tečaja slovenskega jezika za odrasle, društvu sv. Eme, zaupnikom in upravi Doma matere Romane, mnogim prostovoljcem in dobrotnikom, ki napravljate naše središče živo še danes in že skozi vsa desetletja. V soboto pred cvetno nedeljo je prišlo 48 dobrih ljudi, ki so čistili, pospravljali, pletli butarice (**fotografija na desni**), kuhali in pripravljali za praznično razpoloženje. V velikonočnem pismu smo rojakom po ustaljeni navadi

priložili kuvertico za dar cerkvi. Do 14. aprila se jih je vrnilo 334 s skupnim darom 7.054 dolarjev in 50 centov. Pri obnavljanju cerkve bo še kako prišel prav vsak cent, saj sami veste, kakšni so stroški vzdrževanja kaj šele prenove. Bog lonaj vsem! V teh dnevih tudi zaključujemo akcijo avstralske Caritas Project Compassion.

8. SLOVENSKI FESTIVAL V GEELONGU na Slovenskem društvu Ivan Cankar v pripravi Sveta slovenskih organizacij Viktorije pod naslovom Prijateljstvo nas združuje se je začel v soboto, 6. aprila, s sveto mašo ob 10. uri. Veliko ljudi je prišlo iz vseh koncev Avstralije in tudi močan mešani zbor KUD Primorje iz Ajdovščine. Ob 11. 30 je bil kulturni program, ki sta ga povezovali Meta

Med sveto mašo
ob začetku
8. slovenskega
festivala v
Geelongu,
6. aprila 2002.

Predsednica Lojzka Kuhar in predsednik Peter Mandelj.

Lenarčič in Yanja Serkulj. Nagovorili so nas: predsednica Društva Ivan Cankar Lojzka Kuhar, predsednik Sveta slovenskih organizacij Viktorije Peter Mandelj, častni generalni konzul RS za NSW in Viktorijo Alfred Brežnik, član parlamenta George Seitz, predsednica Sveta etničnih skupnosti Viktorije Marion Lau. Festival je v lepem nagovoru v slovenščini in angleščini (v svojem prvem in drugem jeziku, kot je dejal) odprl župan mesta Geelong dr. Srečko Kontelj. V imenu svoje generacije in v imenu občine se je zahvalil svojim in drugim staršem, ki so omogočili svojim otrokom polno zaživetje v novi domovini svojih staršev. Nastopili so mladi iz Melbourne, folklorna skupina Iskra, domačina Vinko Jager, M. Muršec in Jože Matkovič, pevski zbor Planika. Oba dneva sta bila izredno polna v veliko veselje gostov in organizatorjev. In spet je prijazno sonce pozlatilo prizadevanja vseh v soboto in nedeljo. Čestitke predsednici društva Lojzki Kuhar in predsedniku Sveta Petru Mandelju ter vsem članom in nastopajočim, ki ste se zelo potrudili, da je bilo vzdušje praznično. Mladi so bili zelo veseli, da so imeli v soboto svoj prostor in svoj disko.

SLOMŠKOVA ŠOLA se pod vodstvom učiteljice Lidije Lapuh in njene sodelavke Lidije Bratina pripravlja na praznovanje MATERINSKEGA DNEVA, ki ga bomo praznovali v Kew po deseti maši na prvo nedeljo v maju – 5. maja. Seveda se spodobi, da možakarji ta dan kaj lepega zapoje svojim mamam in ženam. Tako so se odzvali našemu vabilu pevci moškega zbora Planika, ki bodo skupaj z otroci in mladimi pripravili lepo praznovanje materam v čast.

TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE, ki ga vodi Draga Gelt, je na programu vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11.15 do 13.00.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 22. aprila.

ŠMARNICE bomo imeli v maju ob petkih in sobotah ob 7.30 zvečer ter ob nedeljah pri vseh svetih mašah.

PRVO PONOVI TEV ZLATE MAŠE bo imel p. VALERIЈAN JENKO v naši cerkvi v Kew v nedeljo, na praznik Svete Trojice, 26. maja, ob 10. uri. Po slovesnosti v cerkvi bo srečanje v dvorani in predstavitev filma o petdesetletnem delovanju p. Valerijana v Avstraliji – avtor filma je Florjan Auser. Gospe bomo prosili za pecivo.

SVETOVNI DAN MLADIH bo letos gostil naš rojak, torontski nadškof kardinal Alojzij Ambrožič, nečak pokojnega patra Bernarda Ambrožiča. Našo mladino bosta zastopala naš ministrant Andrew Bratina in Julie Brcar iz Sydneya.

KRSTI:

HANNAH FRANCES KIRN SHAW, rojena 12.10.2001 v Melbournu, oče Peter Shaw, mati Doris r. Kirn. Botri: Irene Ludvik in Nuala Naughton. Kew, 17.03.2002.

MATILDA JANE KINKELA, rojena 11.12.2001 v Melbournu, oče Vilim Frank Kinkela, mati Irene Anthona r. Brumen. Botri: Susan in Roman Brumen. Kew, 17.03.2002.

MEGAN EMILY ORFANIDIS, rojena 30.09.2001 v Melbournu, oče Nicholas Orfanidis, mati Lydia Mary r. Medica. Botri: Irene Walsh in Alfio Mangano. Kew, 24.03.2002.

HEIDI MARIE DEBELAK, rojena 14.01.2002 v Melbournu, mati Sharyn Debelak. Botri: Greta in Frank Prosenik. Kew, na veliko noč, 31.03.2002.

Čestitamo mladim družinam, botrom in starim staršem!

POGREBI:

ŠTEFAN LUTAR, rojen 22.08.1926 v vasi Lipa pri Murski Soboti je umrl 10.03.2002 v Footscray Western Hospital. Leta 1947 se je Štefan v Turnišču poročil z Gizelo Guran. Štirje

otroci so se jima rodili in leta 1959 sta Štefan in Gizela pobegnili z otroci 11-letnim Jožefom, 5-letnim Štefanom in dve leti staro Marijo. Pri Štefanovem očetu so pustili 9-letno Zdenko, pa ne za dolgo, ker so želeli biti skupaj kot družina. Leta 1960 so prišli z ladjo Aurelia v Avstralijo. Eno leto so živeli v Bonegilli, nato pa je delo Štefana in družino pripeljalo v St. Albans, kjer je živel ves čas. V Footscrayu je bila leta 1961 rojena hčerka Zorislava. Štefan je delal pri različnih podjetjih Trojan, James Hardie, Repco, Rheem in Firestone. Ljubil je življenje do konca, čeprav ga je bolezen premagala. Molitve zanj smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu, naslednji dan, 15. marca 2002, pa je bila pogrebna maša v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, ki sta jo darovala župnik John O'Reilly in p. Ciril. Župnik ga je potem spremljal na pokopališče Keilor.

BORIS MAREGA, rojen 28.01.1932 v Biljah pri Novi Gorici, je umrl 12.03.2002 v Box Hill Hospital za posledicami pljučnice. Skoraj mesec dni pred smrtjo, 15.02., je prejel svete zakramente in še malo pred smrtjo je skupaj z ženo Ano zmolil Očenaš. V Avstralijo je prišel z ladjo Scaubrin septembra leta 1952. Tudi on je bil najprej v Bonegilli, nato v Sydneyu eno leto. Leta 1975 se je na Mirenskem gradu poročil z Ano r. Klančič z Mirna pri Novi Gorici. Dve leti sta živela tam. Boris se je leta 1978 vrnil v Avstralijo, žena pa je prišla za njim leto pozneje. Ana ima v Melbournu brata Adama z družino. Boris je delal kot prodajalec v trgovini rezervnih avtomobilskih delov. Bil je delaven in skrben in je mirno zaspal v Gospodu. Molitve zanj so bile v naši cerkvi v Kew, pogrebna sveta maša pa naslednji dan, 15. marca 2002, nato pa smo ga spremljali do Springvale, kjer je bilo njegovo telo kremirano.

Sožalje vsem sorodnikom, pokojne pa priporočajmo Božjemu usmiljenju. Največ, kar za svoje pokojne lahko storimo je, da zanje molimo in darujemo svete maše.

KRIZEM

AVSTRALSKE

SLOVENIJE

Iskrene čestitke gospodu Ignacu Ahlinu iz Adelaide ob 80. rojstnem dnevu

Misel na slovensko skupnost v Adelaidi obvezno vključuje našega vedno vedrega rojaka Ignaca Ahlina (po domače Liparjevega Naceta iz Dednega dola pri Višnji gori), ki vsakega rojaka v svoji pristni pojoči dolenjščini pristrčno pozdravi, se zna od srca nasmejati in nas spraviti v dobro voljo s svojimi nenehnimi šalami in optimizmom. Takšnih veselih ljudi dobre volje je vse premalo med nami.

Gospod Ignac Ahlin je letos 6. aprila praznoval svoj jubilejni 80. rojstni dan v Verskem centru Svete družine v Adelaidi, s sveto mašo, ki jo je daroval pater Janez Tretjak OFM in nato s praznovanjem v dvorani Verskega centra.

Zahvaljujemo se Vam za dolgih in plodnih 80 let požrtvovalnega dela za slovenstvo v domovini in v Avstraliji (za Vaš velik dar k spomniku žrtev povojnega nasilja v Vaši

domači vasi) ter Vašo veliko podporo adelaidski slovenski skupnosti in Verskemu centru Svete družine. Iskreno se Vam zahvaljujemo tudi v imenu Avstralske slovenske konference in Svetovnega slovenskega kongresa, katerega prizadevni član ste že od vsega začetka. Zahvaljujemo se Vam za vse, kar ste dobrega doprineseli za slovenstvo v Avstraliji.

Želimo Vam, da obhajate ta velik jubilej lepo in veselo med svojimi dragimi domačimi in v krogu vseh Slovencev v Adelaidi, ki Vas visoko cenijo in Vas imajo radi. Vsi Vaši prijatelji, ki se praznovanja ne moremo udeležiti, pa bomo prosili Boga, da Vam lajša bolečine v težki bolezni, ki jo vdano prenašate in Vas ohrani med nami veselega dokler je mogoče.

Rojakov, kot je gospod Ignac Ahlin se je lepo spominjati in se jih spominjamo z veseljem. Prejmite naše iskrene in hvaležne čestitke in najboljše želje. Bog z Vami!

Jožica Gerden - podpredsednica SSK za prekomorske dežele

Sklepni del postnega romanja z avtobusom in osebnimi avtomobili iz Melbourn v Ta Pinu 16. marca je bil postanek pri g. Mariu Kocbeku, ki živi v Anakie Winery in je 23. marca 2002 dopolnil 80 let. Nastalo je prijazno vzdušje, saj se je ob nazdravljanju Mariu zbralo kar nekaj osemdesetletnikov, ki se še kar vsi dobro držijo. Bog živi Maria in vse, kar nas dobrih je ljudi!

FILMI PATRA BAZILIJA IZ LET 1956-1960

V nedeljo, 17. marca 2002 se je za družinsko kosilo v dvorani v Kew zbralo lepo število Slovencev. Po kosilu je bil napovedan ogled filmov, katere je posnel pater Bazilij v letih 1956 - 1960, kot tudi nekaj iz leta 1968.

Veronika Ferfolja, ki vodi arhiv v Kew in raziskuje o Slovencih v Avstraliji, je uredila, da so filme presneli na video in z veseljem smo čakali na dogodke na platnu. Že prej sva se z Veroniko srečali in pregledali vse kasete, da sva potem odločili, kaj bi ljudem pokazali. Zanimivo je bilo poslušati Veroniko, s kakšnim veseljem in ponosom je pripravljala snov. Za veliko dogodkov na filmih je točno vedela, v katerih Mislih in v katerem Vestniku je pater Bazilij o dogodku napisal, pa tudi o drugih avtorjih je vedela povedati in poiskati. Poudarila je, kolikokrat je pater Bazilij izrazil, da je s prikazovanjem filmov hotel Slovence povezati na tak način, da so vedeli drug za drugega, izvedeli, kaj so v drugem kraju delali in jih vzpodbujal k srečanju in skupnemu delovanju.

Za nedeljsko prireditev je dolge ure iskala dokumentacijo, da sva lahko popestrili filme z zapisi iz tistega časa.

Na dan prireditve je bila Veronika odgovorna za video kasete. Na vsaki kaseti so bili izbrani določeni dogodki, mene pa je doletela naloga, da preberem izvlečke iz Misli in Vestnika in govorov in komentiram ob filmu, kot sva se dogovorili. Veronika je večkrat še posebej poudarila o pomembnosti določenih dogodkov.

Na prvi kaseti smo videli prihod ladij v пристanišče v Melbourne. Pater Bazilij je šel vedno počakat skupine Slovencev in jim skušal pomagati, drugi so se odpeljali z vlakom v taborišče Bonegilla, kar smo tudi videli. V Bonegilli je bilo precej Slovencev pred hišicami in upali sva, da se bo kdo prepoznal.

Z Veroniko sva večkrat prosili, naj

vsakdo, ki prepozna sebe, ali prijatelja, napiše ime in sporoči, na katerem filmu se je videl ali prepoznal nekoga.

Drugi dogodek je bilo praznovanje Moombe leta 1958 z Lilijano Zdražilovo, gdč. Evelino in Stankom Hartmanom ter bratoma Ješe na harmonikah – prvokrat je slovenska zastava vihrala na ulicah Melbourne.

Sledil je izlet na Mt. Macedon, 3. februarja 1957, ko se je več kot 200 Slovencev po maši s štirimi avtobusi odpeljalo na piknik in so se veselili ob igran, plesali in peli, se povzpeli na stopnice pod križem, gospa Mici Hartmanova pa je kuhala klobase. Pater Bazilij je potem v Vestniku napisal, da je film o tem pikniku pokazal Slovencem v Balaratu, Adelaidi, Port Lincolnu, v Whyalli in nekaterim v Melbourne.

Naslednji izlet je bil na sneg, morda 21. julija 1958 na Mt. Donna Buang. Se kdo od vas spominja tega izleta? Lahko sporočite?

Sledil je še en piknik, pa Veronika ni bila prepričana, ali je na Pungerčarjevi domačiji, kot je o tem pisal pater Bazilij, ali ne. Prašiček na ražnju, igre: gnilo jajce in druge smo videli, pa veliko skupino nasmejanih obrazov. Nekateri so se prepoznali, drugi so spet spoznali prijatelja. Spet smo videli pridno Mici Hartman in pa Martina Adamiča.

Prosim, sporočite Veroniki imena Slovencev, katere ste prepoznali.

Druga video kasete je prikazala Slovenski dom v Carltonu in otvoritev doma, 4. septembra 1960: najprej čiščenje in popravila, potem slovesna otvoritev z govorniki g. Marjanom Opletom in g. Vinkom Molanom, predsednikom Slovenskega kluba in nastopajočimi Rozino Žižek, Anico Srnec, Geni Pivko in Sabino Gjerek ter vodjem programa g. Marjanom Laukom in Stankom Hartmanom na harmoniki. Čarova mati, Marjan Lauko, gdč. Molanova in Jože Janežič so povedali, kaj jim

Slovenski Dom pomeni. Prebrala sem odlomke iz govora g. Oppelta in g. Molana.

Velika skupina ljudi in vsi, ki ste video videli, ste gotovo koga prepoznali. Prosim, če nam poveste.

Sledilo je romanje v Sunbury leta 1959 z bandero Marije Pomagaj in mnogimi narodnimi nošami, med njimi triletni Johnny Mesar, Magda Mesar, Maks Hartman, Zdražilova Lilijana in Uršičeve deklice: Majda, Jožica in Cvetka iz St. Albansa. Za tri polne avtobuse je bilo Slovencev, je zapisal pater Bazilij v decemberskih Mislih, 1959.

Na kratko smo videli praznovanje sv. Miklavža, morda v St. Albansu, najbrž v letih 1958 – 1961. V dvorani so bili mnenja, da je bil Miklavž g. Urbas, parkljev ni bilo mogoče spoznati – morda pa je kdo prepoznal otroke.

Zadnji del druge video kasete je bilo pokopališče v Keilorju, avgusta 1960: temelji in priprave z delom Štefana Srneca, Janeza Vidoviča, Hinka Bedrača in Jožeta Gjereka, pa tudi druge smo videli in seveda patra Bazilija, kako je pomagal.

Na tretji video kaseti smo videli Padua Hall – Baraga House, priprava balinišča in kegličja, gospo Kregar, ki je kuhala fantom in gospo Jožefino Lelija, ki je fantom Baragovega doma prala – prepoznala sta jo Franjo Kravos in Rudi Koloini. Videli smo pleskanje Baragovega doma – Karlo Samec in drugi, med njimi Lojze Markič, gradnja krušne peči, čebele, ptice, patrovega kužka in muco. Videli smo tudi, kako so fantje gradili veliko kletko za ptice, pa prostor za smeti in razne igre, katere so se igrali v Baragovem domu.

Gotovo so bili med fanti še drugi poznani!

Ob koncu je bil blagoslov spomenika škofa Friderika Barage 21. julija 1968, katerega je blagoslovil melbournški nadškof James Knox v prisotnosti visokih gostov: Edwarda G. Murphyja, Msgr. Murraya, Fr. M. Rafterja in patra Bernarda Ambrožiča iz Sydneya.

Pater Bazilij je v Mislih napisal, da je bilo

do 600 ljudi zbranih ob slovesnosti in velika povorka se je potem premaknila do nedokončane cerkve in na stopnišče.

Po končani prireditvi je sledila zahvala Feliksu Šajnu za ureditev projektorja in Antonu Mikužu za skrb za luči in mikrofoni, Veronika pa je še enkrat povabila vse, da sporočijo imena in druge podatke njej ali njenim staršem, da bo dopolnila dokumentacijo v arhivu.

Ljudje so se razšli zadovoljni, polni oživiljenih spominov na prva leta bivanja v Avstraliji.

Veronika skrbno zbira vse podatke in ne bi mogli imeti boljše osebe za to delo.

Hvala, Veronika.

Draga Gelt

IZ ARGENTINE

Dragi in spoštovani pater Ciril Božič!

Najprej prav lepo pozdravljeni ponovno pod južnim križem!

Vaše "Zlate Misli" poskrbijo, da so razdalje manjše in omogočajo, da si ob njih polnimo duhovne baterije tudi na koncu druge celine. Ob zlatem jubileju revije, ob spominu na nje, ki so jo pričeli izdajati in pisati sredi prvih naseljenjskih, skoraj še begunskih let, iskreno čestitam Vam, vsem sodelavcem revije in seveda tudi frančiškanskemu redu, ki ima srce in razumevanje za slovensko diasporo!

Oba s Pavlo Vam želiva vsega dobrega pa veliko uspeha tudi na tej, za Vas ne novi postojanki! Na pragu velikonočnih praznikov Vam želiva iz srca obilo božjega blagoslova pa krščanskega upanja in vstajenjskega veselja!

Iskren pozdrav in Bog Vas živi!

**Pavla in Marko Kremžar
Buenos Aires**